5 Δεκεμβρίου 2022

Προβληματικές νομοθετικές ρυθμίσεις και πράξεις της Διοίκησης για τους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς.

Άρθρο της Ανδριανής- Άννας Μητροπούλου
Δικηγόρου
Τ. Νομικού Συμβούλου ΠΑΣΕΓΕΣ.

Ι. 1. Η Διοίκηση, έχει εκδώσει τελευταία, μια σειρά άστοχων Αποφάσεων του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Υφυπουργού Οικονομικών, οι οποίες δημιουργούν προβλήματα στα μέλη των αγροτικών συνεταιρισμών, που είναι οι συνεταιρισμένοι αγρότες παραγωγοί, συνεπώς στους ίδιους τους συνεταιρισμούς. Ορισμένες από τις αποφάσεις αυτές, έχουν εκδοθεί λόγω εσφαλμένης ρύθμισης στον εξουσιοδοτικό τους νόμο, συνεπώς δεσμεύονται από αυτόν, άλλες όμως έχουν εκδοθεί καθ᾽ υπέρβαση της εξουσιοδοτήσεως, που τους έχει χορηγήσει ο εξουσιοδοτών νόμος, που σημαίνει ότι, ελέγχονται για την συνταγματικότητά τους.

2. Το πρόβλημα όμως, δεν είναι μόνο οι αστοχίες των διοικητικών πράξεων αλλά κυρίως οι εσφαλμένες διατάξεις των νόμων, που αποδεικνύουν, για μια ακόμη φορά, την μη κατανόηση της οικονομικής λειτουργίας του αγροτικού συνεταιριστικού. Η ελλιπής αυτή γνώση, δημιουργεί θέματα άνισης μεταχείρισης μεταξύ των μελών ενός αγροτικού συνεταιρισμού αλλά και θέματα αδυναμίας εφαρμογής των διατάξεων του ιδίου του νόμου, με αποτέλεσμα οι θεωρούμενες ως ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους συνεταιρισμένους αγρότες, να μη επιτελούν τον σκοπό τους, που είναι η υποχρέωση βοήθειας εκ μέρους του κράτους, στους αγροτικούς συνεταιρισμούς και τα μέλη τους, όπως το Σύνταγμα επιβάλει (άρθρο 12 παρ.4).

3. Ειδικότερα, αναφερόμεθα αρχικά, στην διάταξη του άρθρου 15 του ν.4935/2022, η οποία έχει τον τίτλο : ««Απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος στην περίπτωση συνεργασίας φυσικών προσώπων, κατά κύριο επάγγελμα αγροτών».

Η ερμηνευτική της διάταξης αυτής εγκύκλιος της ΑΑΔΕ αναφέρει τα ακόλουθα :

«Με τις διατάξεις του άρθρου 15 ορίζεται ότι σε φυσικά πρόσωπα, **κατά κύριο επάγγελμα αγρότες,**
παρέχεται το κίνητρο της απαλλαγής από την καταβολή φόρου εισοδήματος επί των πραγματοποιούμενων προ φόρου κερδών, τα οποία προκύπτουν από την άσκηση ατομικής αγροτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας, με βάση τη φορολογική νομοθεσία, κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατόν (50%),εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Είναι
αγρότες
μέλη νομικών προσώπων και ενώσεων προσώπων, εγγεγραμμένων στο Εθνικό Μητρώο Αγροτικών Συνεταιρισμών και άλλων συλλογικών φορέων του άρθρου 22 του ν. 4673/2020 (Α' 52) και προμηθεύουν το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα με ποσότητες προϊόντων ίσες με το εβδομήντα πέντε τοις εκατόν(75%)τουλάχιστον της συνολικής
ποσότητας όμοιων ή παρεμφερώ ν προϊόντων
παραγωγής τους, ή β)είναι αγρότες ……Τα ανωτέρω εφαρμόζονται για κέρδη που αποκτώνται από το φορολογικό έτος 2022 και εφεξής».

Η άνω εγκύκλιος αντιγράφει τον νόμο. Δεν παρέχει κάποιο πρόσθετο ερμηνευτικό στοιχείο ούτε όμως και η αιτιολογική έκθεση του νόμου. Αν όμως, κατά την άποψή μας, η εγκύκλιος ερμήνευε τις διατάξεις του νόμου, η δε αιτιολογική έκθεση αιτιολογούσε την ανάγκη θέσπισης των διατάξεων αυτών, τότε είναι σφόδρα πιθανόν να είχαν αποφευχθεί τα σφάλμα εκείνα τα οποία καθιστούν τις διατάξεις του νόμου αυτού κενές περιεχομένου, για τους συνεταιρισμένους αγρότες, όπως παρακάτω θα αναλύσουμε.

II.1. Σύμφωνα με την άνω διάταξη του άρθρου 15 του ν.4394/2022, **οι κατ' επάγγελμα αγρότες,** οι οποίοι είναι μέλη νομικών προσώπων η ενώσεων προσώπων φυσικών ή νομικών, τα οποία είναι

εγγεγραμμένα στο ΕΜΑΣ (Εθνικό Μητρώο Αγροτικών Συνεταιρισμών και άλλων Συλλογικών Φορέων)του άρθρου 22 του ν.4673/2020 «Αγροτικοί Συνεταιρισμοί και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α 52 - 11.03.2020), απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος σε ποσοστό 50%, **υπό τον όρο ότι προμηθεύουν το νομικό πρόσωπο,**
στο οποίο είναι μέλη με το 75% τουλάχιστον της συνολικής παραγωγής τους ,
σε προϊόντα όμοια ή ομοειδή.

Το ποσοστό αυτό (50%) αναφέρεται στα προ φόρων κέρδη ,τα οποία προκύπτουν από την άσκηση αγροτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία, τα οποία πραγματοποιήθηκαν στο πρόσωπο των άνω αγροτών.

2. Τα νομικά πρόσωπα και οι **ενώ σεις προσώ πων,** στα οποία αναφέρεται η άνω διάταξη, είναι τα ακόλουθα :

α) Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί του ν.4673/2020,

β) οι αναγκαστικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί και οι ενώσεις αναγκαστικών αγροτικών συνεταιρισμών, που λειτουργούν σύμφωνα με τους ειδικούς συστατικούς τους αναγκαστικούς νόμους και συμπληρωματικά από τον ν.4673/2020,

γ)οι αγροτικές εταιρικές συμπράξεις (ΑΕΣ) του άρθρου 34 του ν.4673/2020, οι οποίες λειτουργούν με την νομική μορφή είτε της ανώνυμης εταιρείας (ΑΕ) είτε της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης (ΕΠΕ) είτε της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας (ΙΚΕ), υπό την έννοια ότι διέπονται από τις διατάξεις του ν.4673/2020 και συμπληρωματικά από τις διατάξεις των νόμων για τις ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ, ανάλογα με την νομική μορφή, που θα επιλέξουν για την σύστασή τους. Οι Συνεταιριστικές εταιρείες λειτουργούσαν και λειτουργούν ανέκαθεν υπό τον συνεταιριστικό μανδύα δηλαδή από της συστάσεως τους το έτος 1933 μέχρι και σήμερα. Οι εταιρείες αυτές ,οι οποίες πρέπει υποχρεωτικά να δραστηριοποιούνται σε οποιονδήποτε κλάδο της αγροτικής οικονομίας, **συνιστώ νται από αγροτικούς συνεταιρισμούς**
(τουλάχιστον δυο)
[1]

ή από αγροτικούς συνεταιρισμούς και άλλες ΑΕΣ, και στις οποίες
μπορούν
να συμμετέχουν και μέτοχοι ή εταίροι– επενδυτές, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οποιασδήποτε νομικής μορφής, υπό τους περιορισμούς στο ποσοστό συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο, που θέτει η ίδια διάταξη, προκειμένου να εξασφαλίζεται η δημοκρατική λειτουργία της ΑΕΣ, δομικό στοιχείο της ύπαρξης ενός συνεταιρισμού.
[2]

Με απλά λόγια ο νομοθέτης απαιτεί **συνεταιριστική δημοκρατική πλειοψηφία,** όπως άλλωστε έχει ρυθμιστεί και στο παρελθόν, με αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις (βλ. ν.2810/2000 κλπ).

Συνεπώς οι ΑΕΣ συνιστώνται ουσιαστικά από αγροτικούς συνεταιρισμούς καθώς και δυνητικά και από άλλες ΑΕΣ. **Μπορούν** να συμμετέχουν και άλλα φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα (οποιασδήποτε νομικής μορφής, του νόμου μη διακρίνοντος).Όμως η συνεταιριστική δημοκρατική πλειοψηφία πρέπει να είναι δεδομένη.

3. Διευκρινίζουμε, **όπως άλλωστε ρητά το ορίζει η άνω διάταξη του άρθρου 15** αλλά αυτονόητα ισχύει, εφόσον μιλάμε για συνεταιριστικές εταιρείες,
ότι τα μέλη παραγωγοί,
πρέπει να παραδίδουν το 75% κατ΄ ελάχιστον της παραγωγής τους
[3]
, προϊόντων όμοιων ή ομοειδών στις ΑΕΣ στις οποίες συμμετέχουν. Επίσης είναι αυτονόητο ότι οι ΑΕΣ , που έχουν μέλη αγροτικούς συνεταιρισμούς, η συγκέντρωση του προϊόντος θα γίνεται είτε απευθείας από τις ΑΕΣ, εφόσον υπάρχει σχετική καταστατική πρόβλεψη
[4]
άλλως θα γίνεται δια των αγροτικών συνεταιρισμών μελών των ΑΕΣ, οι οποίοι ακολούθως θα παραδίδουν το προϊόν στις ΑΕΣ. Η διαδικασία αυτή παράδοσης της παραγωγής , ίσχυε και ισχύει και σήμερα στις Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις Α.Ε, οι οποίες τροποποίησαν τα καταστατικά τους, προκειμένου να προσαρμοστούν στις διατάξεις του ν.4673/2020.

III.1. Η άνω φοροαπαλλακτική διάταξη δημιουργεί σημαντικά προβλήματα ειδικά στους αγροτικούς συνεταιρισμούς, όπως :

1ον : Σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν.4673/2020, μέλη σε ένα αγροτικό συνεταιρισμό, μπορεί να γίνουν φυσικά (ή νομικά) πρόσωπα, τα οποία ασχολούνται με οποιονδήποτε κλάδο ή δραστηριότητα της αγροτικής οικονομίας, η οποία εξυπηρετείται από τις δραστηριότητες του συνεταιρισμού και αποδέχονται να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του. Ουσιαστικά μέλος σε ένα αγροτικό συνεταιρισμό, μπορεί να εγγράφεται οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που του προσφέρει ένας αγροτικός συνεταιρισμός, οι οποίες είναι ποικίλες, συναλλασσόμενος υποχρεωτικά με τον συνεταιρισμό.

Σύμφωνα με την επιστημονική συνεταιριστική θεωρία, την διεθνή συνεταιριστική πρακτική αλλά και τον ίδιο τον ορισμό του συνεταιρισμού, [5] ένας αγροτικός συνεταιρισμός, μπορεί να διεξάγει οποιαδήποτε εργασία, προς όφελος και για το συμφέρον των μελών του. Συνεπώς και αυτονοήτως, μέλος σε ένα αγροτικό συνεταιρισμό δεν εγγράφεται
μόνον ο κατ' επάγγελμα αγρότης,
αλλά οποιοσδήποτε μπορεί να χρησιμοποιεί τις συνεταιριστικές υπηρεσίας, υπό τον όρο, της συναλλαγής του μέλους (παράδοση αγροτικής παραγωγής, προμήθεια προϊόντων και εφοδίων- λιπασμάτων ,φυτοφαρμάκων, χρησιμοποίηση των εγκαταστάσεων του συνεταιρισμού, προμήθεια προϊόντων οικιακής οικονομίας, χρήση υπηρεσιών στον τομέα της παραγωγής της μεταποίησης, της εμπορίας, ακόμη και ενέργειας κ. α).

Ένα σημαντικό στοιχείο, το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψιν στον αγροτικό συνεταιρισμό, είναι και ο τόπος, που ιδρύεται και λειτουργεί ένας αγροτικός συνεταιρισμός, ειδικά στην χώρα μας, όπου η διαμόρφωση του εδάφους ποικίλει και ο κλήρος είναι μικρός (ορεινές, ημιορεινές περιοχές, νησιωτικές περιοχές). Στις περιοχές αυτές οι αγρότες είναι στην πλειοψηφία τους ετεροεπαγγελματίες. Στους αναγκαστικούς συνεταιρισμούς, οι ετεροεπαγγελματίες αγρότες είναι όλοι υποχρεωτικά, εκ του αναγκαστικού νόμου, μέλη των αναγκαστικών συνεταιρισμών. **Ως ετεροεπαγγελματίες λοιπόν δεν μπορεί να είναι κατ' επάγγελμα αγρότες.**

Υπό το φως των προαναφερόμενων, η άνω φορολογική ρύθμιση, **καθιερώ νει μια ανεπίτρεπτη διάκριση**
σε βάρος των μελών του ιδίου συνεταιρισμού. Συγκεκριμένα οι μη κατ' επάγγελμα αγρότες δεν τυγχάνουν της φοροαπαλλαγής, έναντι των κατ' επάγγελμα αγροτών, οι οποίοι απαλλάσσονται. Όμως αμφότεροι συναλλάσσονται με τον συνεταιρισμό τους και δημιουργούν εκ της συναλλαγής αυτής συνεταιριστική-κοινωνική περιουσία, η οποία σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του συνεταιρισμού μεταβιβάζεται στις επόμενες γενεές και ουδέποτε διανέμεται στα μέλη (κοινωνική περιουσία γενεών). Έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, ως μέλη του ιδίου συνεταιρισμού, όπως για παράδειγμα η παράδοση του 75% της παραγωγής τους τα δε μέλη των αναγκαστικών συνεταιρισμών συμμετέχουν στους συνεταιρισμούς αυτούς, χωρίς να είναι δική τους επιλογή αλλά τους υποχρεώνει ο αναγκαστικός νόμος.

Συνεπώ ς ο αποκλεισμός των μη κατ' επάγγελμα αγροτώ ν είναι προδήλως μη νόμιμος (άνιση μεταχείριση) για δε τα μέλη των αναγκαστικώ ν συνεταιρισμώ ν, η διάταξη καθίσταται κενή περιεχομένου. Και να ληφθεί υπόψιν ότι , η φοροαπαλλακτική διάταξη θεσπίζεται ειδικά για τα μέλη των αγροτικών συνεταιρισμών και των ενώσεών τους. **Που σημαίνει ότι, εισάγεται μια ρύθμιση, η οποία δεν έχει εφαρμογή στα μέλη των αγροτικώ ν συνεταιρισμώ ν, για τα οποία θεσπίζεται.**

2ον . Ένα δεύτερο στοιχείο, το οποίο απαιτεί ο νόμος, προκειμένου να υπάρξει φοροαπαλλαγή, το οποίο επίσης δεν είναι συμβατό με τον αγροτικό συνεταιρισμό, είναι ότι η απαλλαγή εφαρμόζεται στους κατ' επάγγελμα αγρότες **,οι οποίοι παραδίδουν στον συνεταιρισμό όμοια ή ομοειδή προϊόντα.**
Η διάταξη, όπως διατυπώνεται, βρίσκει εφαρμογή, μόνο στις ομάδες και οργανώσεις παραγωγών, οι οποίες συγκεντρώνουν όμοια ή ομοειδή προϊόντα. Ο αγροτικός συνεταιρισμός όμως, όπως προαναφέρθηκε συγκεντρώνει κατά κανόνα τα προϊόντα που παράγουν τα μέλη του, τα οποία μπορεί να είναι ποικίλα, ο δε ν.4673/2020 κατάργησε τους κλαδικούς αγροτικούς συνεταιρισμούς (ΚΑΣ) και τις Ενώσεις τους (ΚΕΑΣ) στους οποίους η διάταξη θα μπορούσε να έχει εφαρμογή. Θα πρέπει λοιπόν η διάταξη να τροποποιηθεί, διότι όπως διατυπώνεται αναφέρεται σε καταργηθέντες με τον ν.4673/2020 κλαδικούς αγροτικούς συνεταιρισμούς.

Εκτός αν η απαλλαγή εφαρμόζεται για κάθε προϊόν το οποίο παραδίδει το μέλος στον συνεταιρισμό του και το οποίο συγκεντρώνει κατόπιν αποφάσεως της γενικής συνελεύσεως ο συνεταιρισμός. Μια ερμηνευτική εγκύκλιος θα πρέπει να απαντήσει στο ερώτημα, δεδομένου ότι οι φορολογικές διατάξεις ερμηνεύονται στενά.

2. Επιτρέψατε μας, να έχουμε την άποψη ότι ο συνεταιριστικός και ο φορολογικός νομοθέτης, φαίνεται, στην θέσπιση των νόμων , που αφορούν στους αγροτικούς συνεταιρισμούς , να έχουν ως γνώμονα τις ομάδες και οργανώσεις παραγωγών και τις ενώσεις τους αλλά και αυτές με στρεβλή γνώση, ενώ έπρεπε να συμβαίνει, όπως συμβαίνει σε πολλές χώρες, ακριβώς το αντίθετο. Ο αγροτικός συνεταιρισμός αποτελεί μια σημαντική πολυσχιδή αγροτική επιχείρηση, που μια ομάδα ή οργάνωση παραγωγών αποτελεί μόνο ένα τμήμα της. Άποψή μας είναι και παραμένει ότι, όπου υπάρχουν και λειτουργούν ισχυροί αγροτικοί συνεταιρισμοί, οι ομάδες παραγωγών, που λειτουργούν αυτοτελώς και οι διεπαγγελματικές οργανώσεις έρχονται σε δεύτερη μοίρα, όσον αφορά στην προσφορά τους στον αγροτικό τομέα. Οι άνω δυο αγροτικοί θεσμοί αποτελούν απλά εργαλεία υποβοηθητικά του αγροτικού συνεταιρισμού. **Γεωργία σημαίνει Αγροτικοί Συνεταιρισμοί.**

Υπενθυμίζουμε ότι και μια οργάνωση ή ομάδα παραγωγών λειτουργεί, ,σύμφωνα με την θεωρία του ενωσιακού δικαίου αλλά και την νομολογία του Δικαστηρίου της Ένωσης με βάση την αρχή της δημοκρατικής λειτουργίας.

3. Για όλους αυτούς τους λόγους αναγκαζόμεθα να εικάσουμε ότι μάλλον υφίσταται ελλιπής γνώση της οικονομικής λειτουργίας του αγροτικού συνεταιρισμού. **Εκτός αν ο νομοθέτης ηθελημένα καθιέρωσε την διάκριση για τα μέλη των αγροτικώ ν συνεταιρισμώ ν. Όμως στην περίπτωση αυτή είχε συνταγματική υποχρέωση να το αιτιολογήσει ρητά, γεγονός που δεν συμβαίνει.**

4. Με την ευκαιρία θα πρέπει να στηλιτεύσουμε ακόμη μια φορά την ανεπίτρεπτη διάταξη του άρθρου 33 «εκκαθάριση» παρ.5 του ν.4673/2020 σύμφωνα με την οποία **:** « Το υπόλοιπο του ενεργητικού, που απομένει μετά την εξόφληση των υποχρεωτικών, πρόσθετων υποχρεωτικών
[6]
και τυχόν προαιρετικών μερίδων στην ονομαστική τους αξία
διανέμεται στα μέλη».
Η διάταξη αυτή πρέπει
να καταργηθεί άμεσα
, διότι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις συνεταιριστικές αρχές, που διέπουν τον θεσμό, περαιτέρω δε αποτελεί μια αδικία σε βάρος των παλαιών μελών των συνεταιρισμών, τα οποία από το υστέρημά τους ή την προσφορά τους δημιούργησαν μια συνεταιριστική περιουσία (περιουσία γενεών),με αποτέλεσμα ο νόμος να την παραδίδει στα τελευταία μέλη, τα οποία μπορεί και μη συνεισέφεραν ούτε κατ' ελάχιστον στην δημιουργία της.

Επιπρόσθετα η διατήρηση της διάταξης , **αποτελεί μια βόμβα στα θεμέλια κάθε νομοθετήματος ευνοϊκής φορολογικής και όχι μόνον, μεταχείρισης** των αγροτικών συνεταιρισμών και συνεπώς των μελών τους, το οποίο θεσπίζεται. Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί απολαμβάνουν των φορολογικών προνομίων εκ μέρους του κράτους, υπό τον όρο ότι λειτουργούν, σύμφωνα με τις αρχές και τις αξίες, που διέπουν τον θεσμό, διαφορετικά ελλοχεύει ο κίνδυνος οι παρεχόμενες αυτές ενισχύσεις να χαρακτηρισθούν ως κρατικές και οι αγροτικοί συνεταιρισμοί να υποχρεωθούν να επιστρέψουν τα οφέλη τους, όταν διαπιστωθεί η παράβαση από την Ε. Επιτροπή ή το Δικαστήριο. Με την ίδια λογική πρέπει να καταργηθεί και η διάταξη της παρ 10 περιπτ. β) του άρθρου 26 του ν.4673/2020, που αναφέρεται στην διανομή κερδών, διότι στους συνεταιρισμούς

μοιράζουμε πλεονάσματα και όχι κέρδη

. Την άποψή μας αυτή έχει συμπεριλάβει στην έκθεσή της και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής κατά την ψήφιση του ν.4673/2020, ο οποίος νόμος δυστυχώς έχει θεσπιστεί σε βάρος του αγροτικού συνεταιρισμού, όπως αποδεικνύει κάθε μέρα η υλοποίησή του, όπως θα αναλύσουμε εκ νέου σε μεταγενέστερο χρόνο.

5. Ένα πρόσθετο θέμα, το οποίο πρέπει να τονισθεί, κατά την άποψή μας, σχετιζόμενο με το άρθρο 16 του άνω νομοθετήματος είναι ότι η συμβολαιακή γεωργία, μπορεί να επιτελέσει τον σκοπό της μόνο μέσω των αγροτικών συνεταιρισμών, για τον απλό λόγο ότι, εκεί η συγκέντρωση της παραγωγής μπορεί να είναι πολύ μεγάλη, με εγγυήσεις ποιότητας και ποσότητας, ώστε να έχουν νόημα τα συμβόλαια. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να ερευνηθεί αν τα σχετικά φορολογικά προνόμια, μπορεί να δοθούν και στους συνεταιρισμούς, υπό τον όρο ότι λειτουργούν στο πλαίσιο των συνεταιριστικών αρχών, και συνάπτουν σημαντικά συμβόλαια πώλησης των αγροτικών προϊόντων των μελών τους,

IV. Κατόπιν εξουσιοδοτήσεως της διάταξης του άρθρου 17 του άνω ν.4935/2022, εκδόθηκε η ΚΥΑ του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Υφυπουργού Οικονομικών (127754 ΕΞ2022 ΦΕΚ 4760 Β), για την οποία ισχύουν , όσον αφορά στο άρθρο 1 αυτής, οι παρατηρήσεις που προαναφέραμε για τον νόμο . Σχετικά με το άρθρο 2 παρ.4, η διάταξη είναι ακατανόητη, σε βαθμό, που να θεωρούμε ότι τέθηκε από παραδρομή.

Ειδικότερα, αφού παρακάμψουμε την αναφορά, που κάνει η διάταξη **«για λόγους χρηστής διοίκησης»,** για τον απλό λόγο ότι δεν έχει καμία εφαρμογή στην διάταξη αυτή, ούτε κανένα νόημα, αναφέρουμε ότι τα μέλη των αναγκαστικών συνεταιρισμών, έχουν υποχρέωση εκ του αναγκαστικού νόμου (συνταγματικά κατοχυρωμένου του θεσμού), να παραδίδουν το σύνολο της παραγωγής τους στον αναγκαστικό συνεταιρισμό τους, συνεπώς στην περίπτωση αυτή,

πως είναι δυνατόν να συνάψουν σύμβαση με τρίτους αγοραστές, στους οποίους θα πωλήσουν κατ΄ ελάχιστον το 40% της παραγωγής τους; Θεωρούμε ότι περισσότερη ανάλυση στο αυτονόητο το υπονομεύει.

Συμπερασματικά οι διατάξεις, πρέπει να διατυπωθούν εκ νέου, διότι δεν βρίσκουν εφαρμογή στους αγροτικούς συνεταιρισμούς και τα μέλη τους, προς τα οποία απευθύνονται και επιθυμούν να ρυθμίσουν, πλην όμως δεν ρυθμίζουν.

V. Τέλος θεωρούμε προβληματική και αντίθετη προς την οδηγία (ΕΕ2019/633) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019,σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, την διάταξη
του άρθρου 2 της Υ.Α
7194/29.10.2001
του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,
η οποία εισάγει , αντίθετα προς την οδηγία,
εξαίρεση στην έννοια του προμηθευτή αγροτικών προϊόντων, αναφερόμενη μόνο στον κατ' επάγγελμα αγρότη προμηθευτή δηλαδή μόνο σε φυσικά πρόσωπα και όχι και σε νομικά πρόσωπα, όπως οι αγροτικοί συνεταιρισμοί οι οποίοι, πωλούν τα αγροτικά προϊόντα των μελών τους για λογαριασμό τους, συνεπώς εμπίπτουν στις διατάξεις εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας
και δεν εξαιρούνται αυτώ ν.

.

---

[1] (Εταιρική Σύμβαση-Αρχή δημοκρατικής λειτουργίας).

[2] Κανένας μέτοχος ή εταίρος δεν μπορεί να αποκτήσει μετοχές ή μερίδια πέραν του είκοσι τοις εκατό (20%) του συνολικού αριθμού των μετοχών ή μεριδίων της ΑΕΣ και το σύνολο των μετοχών ή μεριδίων που κατέχονται από μετόχους ή εταίρους – επενδυτές δεν μπορεί να υπερβαίνει το σαράντα τοις εκατό (40%) του συνόλου των μετοχών ή μεριδίων που αντιστοιχούν στο καταβεβλημένο μετοχικό ή εταιρικό κεφάλαιο. Σε περίπτωση που οι μέτοχοι ή εταίροι είναι λιγότεροι από πέντε (5), κανένας μέτοχος ή εταίρος δεν μπορεί να αποκτήσει μετοχές ή μερίδια πέραν του πενήντα τοις εκατό (50%) του συνολικού αριθμού των μετοχών ή μεριδίων της ΑΕΣ. Οl ΑΕΣ εγγράφονται στο ΕΜΑΣ.

[3] Άρθρο 8 του ν.4673/2020.

[4] Διάταξη η οποία συμπεριλαμβάνεται στα καταστατικά των υφισταμένων ΑΕΣ.

[5] «Οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί (ΑΣ) είναι αυτόνομες εθελοντικές ενώσεις προσώπων, οι οποίες συγκροτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και επιδιώκουν την οικονομική ανάπτυξη και προαγωγή των μελών τους, μέσω μιας συνιδιοκτήτης και δημοκρατικά διοικούμενης αγροτικής συνεταιριστικής επιχείρησης».

[6] Ο ν.4673/2020, αναφέρεται σε πρόσθετες υποχρεωτικές μερίδες, τις οποίες όμως ο ίδιος έχει καταργήσει.